

УПРАВЛІНЬСЬКА ДІАГНОСТИКА, КОНСАЛТИНГ ТА НАЛАШТУВАННЯ УПРАВЛІНЬСЬКОГО АПАРАТУ

НЕОБХІДНІСТЬ УДОСКОНАЛЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ НА ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВАХ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Дар'я Миколаївна Вовк

магістрант кафедри менеджменту та
економічної безпеки

Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля,
Олексій Леонідович Кандиба

магістр менеджменту організацій

Східноукраїнського національного університету ім. В. Даля

Процеси глобалізації та відповідні структурні зрушення національної економіки зумовлюють швидкі й широкомасштабні зміни ринкової ситуації. Конкурентне середовище підприємств в наш час характеризується високим рівнем динаміки дії економічних відносин. У зв'язку з цим скорочуються плановий період стабільної діяльності промислових підприємств. Істотні зміни в масштабі й складності зовнішнього середовища промислових підприємств посилюють невизначеність прийняття та реалізації управлінських рішень стратегічного та оперативного характеру.

Мають підґрунтя успішного розвитку лише такі промислові підприємства, керівна ланка яких здатна забезпечити певний напрямок руху в нестабільному та непередбачуваному середовищі. Така умова не залежить від галузевої приналежності, форм організації виробництва, масштабів діяльності та інших характеристик українських підприємств. Виникає об'єктивна необхідність у виборі стратегії їхнього управління.

Одним з таких напрямків є стратегічне управління діяльністю промислового підприємства.

Стратегічне управління – це система управління підприємством, котра ґрунтується на розробці та реалізації стратегії підприємства. В основі стратегічного управління лежить стратегія розвитку промислового виробництва, розроблена на тривалу перспективу, яка дозволяє йому за більш короткий проміжок часу адаптуватись до реалій ринку, своєчасно реагувати на зміни як внутрішнього, так і зовнішнього середовища. Саме тому впровадження стратегічного управління діяльністю промислового підприємства є однією з основних задач і умов забезпечення ефективності промислового виробництва [6].

Удосконалення стратегічного управління в нестабільних ринко-

вих умовах функціонування можливо лише тоді, коли підприємство стратегічно орієнтовано. Стратегічно орієнтоване підприємство – це таке підприємство, в якому персонал має стратегічне мислення, застосовується система стратегічного планування, що дає змогу розробляти та використовувати інтегровану систему стратегічних планів, і поточна, повсякденна діяльність, підпорядкована досягненню поставлених стратегічних цілей [5].

Вітчизняним підприємствам останні кілька років критичну ситуацію створюють динаміка ринку, що важко прогнозується, безліч нових директивних рішень і законодавчих актів, танучі внутрішні ресурси і зростання агресивності зовнішнього середовища, особливо у фінансовій сфері. В цих умовах велике значення відводиться вдалому застосуванню в практику підприємств ідей і технологій стратегічного управління розвитком [1].

Для досягнення успіху необхідне не тільки знання теоретичних засад стратегічного управління. Закордонні конкуренти використовують ті ж самі фундаментальні методи і підходи, що й українські керівники, але, на відміну від українських, досягають більших успіхів за рахунок ретельності, дисциплінованості, з якою вони розробляють і реалізують стратегії [2].

Перевагами стратегічного мислення, що має першорядне значення, і усвідомленого стратегічного управління (протилежність вільної імпровізації, інтуїції або бездіяльності) є:

забезпечення спрямованості всього підприємства на ключовий аспект стратегії: "що ми намагаємося робити і чого домагаємося?";

необхідність менеджерів більш чітко реагувати на зміни, що з'являються, нові можливості і загрозливі тенденції;

можливість для менеджерів оцінювати альтернативні варіанти капітальних вкладень і розширення персоналу, тобто розумно перенести ресурси в стратегічно обґрунтовані і високоефективні проекти;

можливість об'єднати рішення керівників усіх рівнів управління, пов'язаних зі стратегією;

створення середовища, що сприяє активному керівництву і протидіє тенденціям, які можуть привести лише до пасивного реагування на зміну ситуації [7].

П'ята перевага, що полягає в заохоченні активного управління, а не в простому реагуванні на зовнішні чинники, приводить до того, що новаторські стратегії можуть стати ключем до поліпшення результатів діяльності підприємства в довгостроковому плані. З історії бізнесу відомо, що високих результатів домагалися звичайно підприємства ініціативніші, а не ті, які просто реагували на умови, що змінилися, або захищалися. Досягаючи успіху, підприємства роблять стратегічні наступи для забезпечення своєї конкурентної переваги, а потім використовують свою частку ринку, щоб досягти фінансових успіхів [7].

Стратегічне управління дозволяє досягти таких основних результатів: створити системний потенціал для досягнення цілей підприємства. Цей потенціал складається: з фінансових, сировинних і людських ресурсів, що входять в підприємство; виробленої продукції(послуг), що за-

требуються ринком; сформованого позитивного іміджу підприємства; структури підприємства та його внутрішніх змін, що забезпечують чутливість до змін зовнішнього середовища і відповідну адаптацію [6].

Досліджуючи стратегічне управління розвитком підприємства, вчені дійшли до висновку, що воно спрямоване на створення конкурентних переваг підприємства і утвердження ефективної стратегічної позиції, що забезпечить майбутню життєздатність підприємства в мінливих умовах [6].

Тільки чітко уявляючи положення свого підприємства на ринку, враховуючи його особливості, менеджер може краще визначити стратегію, що сприятиме досягненню поставлених цілей та сформульованих фінансових результатів [4].

Далекоглядний розробник стратегії більше орієнтований на зміни зовнішнього середовища, ніж на вивчення внутрішніх проблем підприємства. Добре продумана стратегія зазвичай живе кілька років, вимагаючи лише незначних змін для пристосування до нових умов [3].

Динамічний процес стратегічного управління підприємства є тою парасолькою, під якою підприємство може впевнено рухатись до поставленої мети, незважаючи на несприятливі впливи навколишнього середовища [6].

Література

1. Гриба А. О. Значення розробки маркетингових стратегій в сучасних умовах [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=40911>.
2. Гукова М. В., Шумкова П. І. Удосконалення стратегічного управління підприємством [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/34_VPEK_2012/Economics/6_121360.doc.htm.
3. Лобачева І. Ф., Глуханчук Л. М., Мельник І. В. Стратегічний аналіз в системі управління підприємством [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.rusnauka.com/10_NPE_2011/Economics/10_83215.doc.htm.
4. Момот В. Є. Конспект лекцій з дисципліни «Стратегічний менеджмент» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://uadoc.zavantag.com/text/7018/index-1.html>.
5. Романюк Л. М. Теоретичні аспекти стратегічного управління підприємством та його персоналом [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.kntu.kr.ua/doc/zb_17_ekon/.../64.pdf.
6. Ставицький О. В. Методологічні основи стратегічного управління підприємством [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=698>.
7. Сутність та необхідність стратегічного управління [Електронний ресурс]. – Режим доступу : ioobalov.com/.../Strategichne_ypravlinnya.doc.

Обговорення

Н. А. Рыбникова

Вот непонятно: почему речь идет именно о промышленных предприятиях – именно на них стратегическое управление дает наилучшие результаты? Какими вообще должны быть условия, чтобы можно было говорить о том, что предприятию "строго показано" управлять стратегически? Этот вопрос навеяло сравнение с зонтиком: бывает непогода, когда зонтик – как мертвому припарка..

Д. Н. Вовк

Промышленные предприятия являются одним из секторов экономики, который сильно подвержен влиянию экономических циклов конъюнктуры и конкурентной борьбы на товарных рынках. В Украине данный сектор является основополагающим в плане

формирования ВВП, однако именно в нашем государстве уровень неопределенность экономических и политических факторов один из самых высоких. Исходя из этого возникает объективная необходимость усовершенствования стратегического управления именно на промышленных предприятия, ведь по сути многие из них еще не перестроили свою модель стратегического управления исходя из рыночных тенденций и из-за этого проигрывают в конкурентной борьбе.

Чтобы не только выжить а и улучшить показатели своей деятельности – всем предприятиям "строго показано" управлять стратегически. Руководство, персонал – должны знать куда стремится предприятие и что необходимо делать каждому из них для достижения поставленных целей.

Н. А. Рыбникова

Спасибо за ответ, но я хотела услышать другое: существуют ли какие-то условия, при которых стратегическое управление менее эффективно, то есть затрат больше, а результат хуже? И, возможно, нет смысла тогда на него и "тратиться"?

А. Б. Жидков

Как-то непонятно, что тут из литературы и известно, а что собственно предлагают авторы?

ВСТАНОВЛЕННЯ ОКУПНОСТІ ПРОФЕСІЙНИХ СПОРТИВНИХ КЛУБІВ ЯК НАУКОВА ПРОБЛЕМА НАУКИ МЕНЕДЖМЕНТУ

Ілля Сергійович Галюза

аспірант кафедри менеджменту

Луганського національного університету ім. Т. Г. Шевченка

Актуальність обраної теми пояснюється тим, що окупність господарської діяльності підприємства є основою формування його прибутку. Роль прибутку в економіці та фінансах підприємства важко переоцінити. Прибуток характеризує реальний економічний результат у грошовій формі, отриманий на підприємствах. Він відображає ефект у вигляді доходу, отриманого суб'єктом господарювання. Це складна економічна категорія, яку визначають як в економічній теорії, фінансах підприємств, так і в бухгалтерському обліку. Прибуток формується на мікрорівні – рівні окремого підприємства, потім на мезорівні – рівні окремої галузі, і у кінцевому підсумку на макрорівні – рівні національного господарства. Отже, окупність підприємства забезпечує як власне його функціонування, так і соціально-економічну безпеку держави в цілому. Окупність, як фактор забезпечення прибутку, є необхідною умовою функціонування всіх недержавних, комерційних підприємств. Не є винятком в даному ключі й професійні спортивні клуби. Втім, як свідчить вітчизняна та зарубіжна практика, далеко не всі комерційні підприємства в сфері спорту здатні формувати позитивний фінансовий результат. Відсутність прибутку, неокупність, як правило компенсується спонсорськими внесками власників клубів, що, частково, призводить до нерівних умов в суто спортивній складовій їх діяльності.